

Och gossen till flickan sade:
"Gråt icke mer min vän!
Må döden förr oss taga
Än jag går från dig hän."

Och gossen bar en dolk till tröst,
Med stadig hand den för,
Han stack den i sin flickas bröst,
Hon faller ner och dör.

Farväl du grymme fader min,
Och så min hårda mor,
Nog Herren ger er lönen sin
Om ej på denna jord.

Farväl min lilla syster kär
Och så min lille bror,
Ni veten ej hvad kärlek är,
Den ej hos er än gror.

Farväl nu allesamman ni
Och så min lilla vän
Vi träffas åter en gång vi
Hos Gud i himmelen.

Och gossen tar sin dolk till tröst,
Med stadig hand den för,
Han stöter den i eget bröst,
Han faller ned och dör.